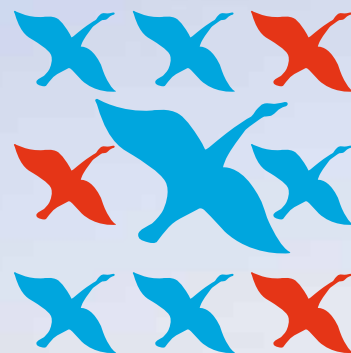

WILDE GANZEN

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

THEMANUMMER:
VROUWEN IN INDIA

HELP HONDERDEN
ALLEENSTAANDE VROUWEN:
EEN NIEUW LEVEN
ALS GEITENHOUDER

DE KRACHT VAN VROUWEN

Het is al half januari als u dit leest, toch wil ik nog graag mijn nieuwjaarswens uitspreken. Dat het voor u een goed jaar mag worden! En ook voor de mensen in de wereld die nog altijd met achterstanden te kampen hebben! Laten we hopen dat zij steun blijven krijgen van mensen die graag iets van hun rijkdom willen delen.

Vanaf dit eerste nummer dat u in het nieuwe jaar ontvangt, is de opzet van *Berichten van Wilde Ganzen* iets veranderd. Zo zal de papieren nieuwsbrief vier keer per jaar verschijnen in plaats van zes keer. Inhoudelijk verandert er ook iets. Vaker dan in de afgelopen tijd zal de nieuwsbrief gekoppeld zijn aan een thema. Zo gaat dit nummer over vrouwen in India. Een thema dat mij persoonlijk aanspreekt.

De kracht van vrouwen zie je zó goed in ontwikkelingslanden. Ze zijn voor de ontwikkeling van de gemeenschap ongelooflijk belangrijk. Vrouwen zijn daarin actiever dan mannen. Misschien komt dat – kort door de bocht – doordat ze meer nog dan hun mannen bezig zijn met overlevingsstrategieën voor hun gezin. Wij merken in elk geval dat de kracht van vrouwen geweldig is. In India zijn daar talloze voorbeelden van. Zonder vrouwen zouden veel van onze projecten niet draaien. Hiernaast leest u bijvoorbeeld over de 'girl power' in geitenprojecten.

Wilde Ganzen ondersteunt veel vrouwenprojecten en blijft dat ook dolgraag in de toekomst doen. Wij rekenen erop dat u ons blijft steunen. De hulp van gevers is voor de vrouwen in de ontwikkelingslanden onontbeerlijk.

Josine Westerbeek-Huitink

Reageren? josine@wildeganzen.nl

COLOFON

Berichten van Wilde Ganzen verschijnt vier keer per jaar.

Productie

Global Village Media in opdracht van Wilde Ganzen

Bladmanagement

Arjen Duijts/Global Village Media, Amsterdam

Redactie

Mariken de Bruijn, Johanne van Dijk, Lex van Iterson (hoofdredacteur), Peter Jansen, Linda Muskens, Ellen de Paauw/Wilde Ganzen, Marjolein van Rotterdam/Global Village Media

Aan dit nummer werkten mee Carlo Houtkamp, Fabio Poelhekke, Josine Westerbeek-Huitink, Daniella de Winter

Eindredactie

Selma Kers/ Global Village Media, Amsterdam

Fotografie

Sacha de Boer, Corbis, iStock, Marjolein van Rotterdam, Wilde Ganzen

Artdirectie, grafisch ontwerp

Marijke Hoogendoorn richgirl-design.com

Drukwerk

Chevalier International, Hendrik Ido Ambacht

Wilde Ganzen
Heuvellaan 36
1217 JN Hilversum
t 035 - 625 10 30
f 035 - 624 66 77
rekening 40 000
info@wildeganzen.nl
www.wildeganzen.nl

INDIAASE VROUWEN

VOORUIT

De uitdrukking 'vooruit met de geit' wordt in de Indiase Jalihal-regio wel heel letterlijk opgevat. Honderden vrouwen krijgen hulp – en geiten - om een kleinschalige geitenhouderij te beginnen. De geiten zorgen niet alleen voor meer inkomen, maar ook voor zelfrespect.

"Hikalaai is gelukkiger, kijkt je aan, en ziet er krachtig uit", zegt Christel van Leeuwen, bestuurslid van de stichting Jalihal. "Ze heeft haar lot nu in eigen hand en is daar trots op." Hikalaai Incelapba Sagai is zo'n 35 jaar, en een van de Indiase vrouwen die meedoen aan het geitenproject dat de stichting Jalihal samen met haar Indiase partner Yerala Projects Society (YPS) en Wilde Ganzen organiseert. Dankzij het project worden kasteloze, analfabete en vaak alleenstaande vrouwen ondernemer. Ze krijgen vijf geiten en een bok; de jonge geitjes die in hun kleine kudde geboren worden, zijn de winst.

Het geitenproject van de stichting Jalihal ligt in de Indiase deelstaat Maharashtra, waarvan Mumbai de hoofdstad is. Het gebied bestaat uit 22 dorpen. Het klimaat is droog en heet, de grond is arm en de regio ligt geïsoleerd; ver weg van steden, verkeerswegen en treinverbindingen. Mannen zijn er vaak maanden van huis om suikerriet te kappen. Sommigen nemen het hele gezin mee, waardoor de dorpsgemeenschappen incompleet worden en de kinderen van deze gezinnen nauwelijks onderwijs krijgen. Meer info: www.jalihal.nl

WORDEN TROTSE ONDERNEMERS MET DE GEIT!

Christel is net terug uit India. “Ik schrok van de primitieve omstandigheden”, vertelt ze, “maar andere dingen vielen mee. YPS organiseert alles prima. De bij het project betrokken veearts heeft een goed en gelijkwaardig contact met de vrouwen. Ook was het in de dorpen schoner dan ik verwachtte. Hikalaais huis was gemaakt van takkenbossen, maar het was er opgeruimd en netjes.”

VIJF GEITEN, ÉÉN BOK

Twee jaar geleden was Hikalaais leven een stuk minder op orde. Haar man verliet haar voor een ander. Ze waren allebei seizoensarbeider op een suikerrietplantage, kilometers verderop. Als zij werkten, bleef hun zoon bij zijn opa en oma. Christel: “De meeste mensen doen dat niet, maar Hikalaai vindt voor haar zoon school te belangrijk om vijf maanden te missen. Toen haar man verdween, deed ze het loodzware werk op de plantage alleen. Tot haar vader zijn enkel brak en niet meer voor zijn kleinzoon kon zorgen.” Hikalaai was rade-

loos. Wat moest ze in de halfwoestijn van de Jalihal-regio? Tot haar geluk vroeg een vrouw van het vrouwencomité – de raad van middenklassevrouwen die veel doen voor arme vrouwen - of ze wilde meedoen aan het geitenproject. Graag! Net als 200 (uiteindelijk zullen dat er 400 worden) andere vrouwen kreeg ze vijf geiten en een bok. Intussen zijn er al vier geitjes geboren. Magere beestjes, maar gezond. Per stuk leveren ze 2000 roepies op, ruim 30 euro. “Vrouwen die aan een project meedoen zien uiteindelijk hun inkomen stijgen van 1 euro naar 2 euro per dag”, zegt Christel. Hikalaai is enthousiast over het geitenproject. Zo enthousiast dat ze al heeft laten weten dat ze in is voor het volgende project van YPS, het Gemengd Agrarisch Project. “Om het geitenproject duurzamer te maken, willen we stukken land vruchtbaar maken en er geitenvoer op gaan verbouwen. Die akker-

tjes kunnen ook door anderen worden aangelegd. Het zou ook een uitkomst zijn voor Hikalaais vader. Die vindt het maar niks om van zijn dochter afhankelijk te zijn. Als ze een stukje grond hebben, kan hij helpen met het onderhoud en met het vergaren van het familie-inkomen.”

“HET GEITENPROJECT GEEFT ALLEENSTAANDE VROUWEN AANZIEN”

De geiten leveren niet alleen geld op. “Het project is ook een empowerment-project”, vertellen Jalihal-oprichters Huub en Dora Bosse. Dora: “Als een vrouw haar man verliest door overlijden of overspel is het afgelopen. Alleenstaande vrouwen zijn hun status kwijt en worden genegeerd. Niemand zit op hen te wachten. Zij zijn onze doelgroep. Dankzij ons project hebben ze nu aanzien.” Huub: “Als je met en voor vrouwen werkt, weet je dat de hulp aan de gemeenschap ten goede komt. Mannen kopen sneller drank of andere spullen voor zichzelf.” ■

▶▶▶ HELPT U MEE MET DIT GEITENPROJECT? GA NAAR WWW.WILDEGANZEN.NL
EN DONEER DIRECT VOOR JALIHAL. ZIE OOK PAGINA 6 VOOR MEER INFORMATIE ◀◀◀

HOE IS HET MET... ?

Afgelopen voorjaar voerde Wilde Ganzen campagne voor het Sankeshwar Mission Hospital in India. Zie Berichten van Wilde Ganzen nr. 18 (mei/juni 2010) en www.wildeganzen.nl

Met hulp van Wilde Ganzen bouwt World Servants aan een nieuw ziekenhuis in het Indiase Sankeshwar. Een van de Nederlandse 'bouwvakkers', bijna-verpleegkundige Rianne Radema uit Marum, doet verslag.

DE NIEUWBOUW VAN HET ZIEKENHUIS IN SANKESHWAR, INDIA

"SAMEN HEBBEN WE **MANSHOGE MUREN** GEMETSELD"

"Toen we deze zomer aankwamen in Sankeshwar was de bouw van het nieuwe ziekenhuis minder ver dan gepland. Dat kwam doordat de groep vóór ons veel meisjes had die het zware sjuwwerk niet goed aankonden. Hierdoor is onze taak, het afbouwen van het ziekenhuis, niet gelukt. Dat is jammer, maar ook weer niet heel erg. We hopen dat de mensen daar het werk afmaken en dat het ziekenhuis toch nog in maart 2011 opengaat. Mr. Abraham, de opzichter, zal daar zeker zijn best voor doen. Hij kan mensen aanzetten tot doorwerken. Ons ook. Mr. Abraham hield de wind er wel onder.

"Aan het einde van onze drie weken was er best veel gebeurd. Ik was zelf in het begin ziek, anderen hadden ook last. Niettemin hebben we meer dan manshoge muren gemetseld, en bijna alle vloeren en pilaren gestort. Dat storten was ongelooflijk zwaar werk. Ze hebben er geen kruiwagens. Je moet het beton in teiltjes op je hoofd dragen. Ook stenen moesten met de hand worden versjouwd. Die lagen vijftig meter bij de bouwplaats vandaan. Daar was de vorige groep ook mee bezig geweest. "Het bezoek aan het huidige ziekenhuis in Sankeshwar was voor mij belangrijk. In februari

is mijn opleiding tot verpleegkundige klaar, en ik was benieuwd. Het viel niet mee. Alles was oud, en in slechte toestand. Er was maar één arts. De instrumenten werden wel steriel gemaakt, maar daarna bewaard in de voorraadkamer.

"Al met al vond ik India een geweldige ervaring. Het was mijn tweede keer World Servants, de eerste keer ben ik in Brazilië geweest. Daar ging het heel anders, en kwamen bijvoorbeeld veel meer mensen helpen. Hier vonden de Indiërs ons vooral in het begin vreemd. Het land was ook anders. Toch: het was ook weer superleuk. Bij de overdracht bijvoorbeeld was het hartstikke druk. Iedereen was blij."

"Volgend jaar ga ik weer. Niet nog eens naar India, maar naar Malawi. Ik heb het nog nooit zo uitgesproken, maar ik weet nu zeker dat ik in Afrika vrijwilligerswerk wil doen als verpleegkundige. We gaan met een groep uit ons dorp, Marum. 32.000 euro hebben we nodig. En ja, ik weet zeker dat dat geld er komt." ■

► Zie voor meer interessante projecten en online doneren: www.wildeganzen.nl

World Servants is een christelijke organisatie die scholen, klinieken, schoonwatervoorzieningen en huizen bouwt met groepen Nederlandse jongeren en volwassenen die zelf het geld bij elkaar halen voor de projectkosten.

“DE HUURSTERS
VINDEN
HET HOSTEL
IDEAAL”

PROJECT

EEN VEILIG VROUWHOSTEL VOOR HARDE WERKERS

HET GEZICHT VAN VERANDEREND INDIA

‘Een stille revolutie,’ noemde *The Times of India* de enorme groei van het aantal jonge zelfstandige vrouwen, anderen hebben het over ‘het gezicht van veranderend India.’ Kamala, Mamta, Shilpa, Asha, Roopa en Leela zijn jong, ambitieus en vrouw. En vaak de eersten van de hele familie of zelfs van het hele dorp die een vak leren. Ze zijn ervoor van het platteland naar de stad gekomen – waar ze ook werken.

Het gaat de jonge vrouwen financieel én emotioneel goed. Ouders en dorpsgenoten kijken tegenwoordig met respect naar ze. Ze verdienen vaak meer dan hun vader en moeder samen, ook al is dat nog steeds weinig. Het salaris van Kamala en haar vriendinnen varieert van 35 euro per maand voor een jonge advocate tot 150 euro per maand voor een sociaal werkster. Met zulke salarissen is huisvesting in Bangalore, het Silicon Valley van India, niet op te brengen. De UWA, de club van (gepensioneerde) hoogopgeleide vrouwen van Bangalore, begon al 35 jaar geleden een vrouwenhostel. Daar vinden de jonge werkende vrouwen nu een dak boven

het hoofd. Er zijn ook cursussen en een sociaal werkster houdt er spreekuur.

Angela Rooijmans (meisjesnaam: Ketting) leerde het vrouwenhostel kennen toen zij in India woonde. “De UWA zet zich er met hart en ziel voor in. Het hostel is een flat van 3 hoog, met slaapzalen voor 16 vrouwen en kamers voor 8 en 4 personen. De bewoonsters hebben niet meer dan een bed en een kastje. Wij zouden het armoe-dig vinden. De 75 huursters vinden het ideaal.” Om de UWA te helpen, zette Angela samen met haar zus de stichting Kettingreactie op.

BRANDGEVAAR

“Eén probleem is nijpend: de onveilige, oude en energieslurpende elektrische warmwaterketels. Deze koken steeds droog en zijn brandgevaarlijk. Regelmatig slaan de stoppen door.” Een ketel op zonne-energie is zuinig en veilig en zorgt ervoor dat de vrouwen altijd warm water hebben. Die ketel gaat er, met hulp van Kettingreactie en Wilde Ganzen, hopelijk snel komen. ■

Wel een baan, maar geen huis: talloze Indiase jonge werkende vrouwen lukt het niet om een veilige woonplek te vinden. Zeker in een dure stad als Bangalore.

Gelukkig biedt het Working Women's Hostel van de UWA, de organisatie van universiteitsvrouwen, een oplossing.

De Stichting Kettingreactie ondersteunt het Indiase vrouwenhostel en een toekomstig tweede vrouwenhuis van de UWA Bangalore. Jonge vrouwen uit de ‘lagere milieus’ vinden hier een veilige en betaalbare woonplek.

►► DIRECT DONEREN VOOR HET VROUWHOSTEL? GA NAAR WWW.WILDEGANZEN.NL ◀◀

Iedere week zet Wilde Ganzen op radio en televisie één project in de schijnwerpers, waarvoor zij samen met onze actievoerders en donateurs geld inzamelt. Op deze pagina's kunt u de informatie over onze projecten van de week nalezen. Wilt u één of meerdere van deze projecten steunen of Wilde Ganzen op een andere manier steunen, dan kunt u gebruikmaken

PROJECT VAN DE WEEK

ZIMBABWE WERKRUIJME VOOR BORDUURSTERS

In Zimbabwe heeft aids een slachting aangericht. Vrouwen moeten hierdoor vaak zorgen voor het familie-inkomen. Veel mogelijkheden daarvoor zijn er niet. Ze hebben vaak nauwelijks een opleiding. Er is geen honger, de families eten van hun eigen grond, maar ook geen inkomen. Kinderen kunnen niet naar school. Een oplossing in het dorp Dibutibu - op 25 km van de toeristische Victoria Falls - is borduurwerk. De eigenaren van een kleine lodge (hotel) helpen de vrouwen van het dorp hiermee geld te verdienen. Ze hebben samen de Nyamukani Trust opgericht. De vrouwen borduurden logo's op Braziliaanse voetbalshirts en zijn geweldig trots. Wat nog ontbreekt zijn een trainingscentrum en naaimachines. De Nederlandse stichting Kinderhulp-Share the Care werkt samen met Wilde Ganzen voor dit project.

UITZENDDATA			
9 JAN	RADIO 5	10.58	+ 17.58
9 JAN	NED 2	11.58	
15 JAN	NED 2	12.25	

BURUNDI GASTGEZINNEN VOOR AIDSWEZEN

Songa, Burundi. Een gemeente met relatief veel aidswezen en halfwezen. Veel kinderen zijn zelf ook besmet. Zij worden systematisch uitgesloten van onderwijs, het sociale leven, werk en medicijnen. Dit project probeert iets te doen om het leven van 100 kinderen en 50 ouders die met aids zijn besmet, te verbeteren. Zij wonen op het platteland. De kinderen zijn 0-18 jaar oud en wonen veelal in straatarme gastgezinnen, die het zich nauwelijks kunnen permitteren de zorg voor een extra kind op zich te nemen. Deze gastgezinnen hebben dringend behoefte aan ondersteuning. Die komt er - met hulp van u - in de vorm van schoolmaterialen en -uniformen, collegegeld, medische zorg, voorlichting, psychologische ondersteuning, juridisch advies voor de kinderen. De gezinnen krijgen een training, en 50 geiten.

UITZENDDATA			
16 JAN	RADIO 5	10.58	+ 17.58
16 JAN	NED 2	11.58	
22 JAN	NED 2	12.25	

ZIE OOK HET ARTIKEL
OP PAGINA 2-3

INDIA GEITENPROJECT IN JALIHAL

In het dorp Jalihal zijn 1.450 alleenstaande vrouwen. Zij zijn kasteloos, ongeletterd en hebben geen vak geleerd. Zij verdienen enig inkomen als seizoenarbeidsters op het land, maar na de oogst is daar geen werk meer. Dankzij een samenwerkingsverband tussen de Yerala Projects Society, de Nederlandse stichting Jalihal, en Wilde Ganzen kunnen (opnieuw) 50 vrouwen een eigen geitenhouderij opzetten, ditmaal gecombineerd met landbouw. Ze krijgen een gedegen training, materiaal om een schuur voor de geiten te bouwen en materiaal om het land dat zij in bruikleen krijgen schoon te maken voor de aanplant van het geitenvoer. Voor de installatie van drupirrigatie en de aankoop van zaden wordt gezorgd. De melk van de geiten is voor eigen gebruik of wordt evenals de jonge geitjes, op de markt verkocht.

UITZENDDATA			
23 JAN	RADIO 5	10.58	+ 17.58
23 JAN	NED 2	11.58	
29 JAN	NED 2	12.25	

SENEGAL SLAAPZAAL VOOR DOVENSCHOOL

Afrika heeft relatief veel doven. Voor dove kinderen zijn de kansen op scholing gering. In het Sahelland Mauritanië, waar deels zwarte Afrikanen en deels Arabieren wonen, staat in het dorp Fass Boye echter een school waar ook dove kinderen welkom zijn en goed onderwijs krijgen. Voor een aantal kinderen is de school helaas te ver weg: ze wonen tussen 15 tot 40 km van de school af. De Nederlandse stichting Silent Work wil daarom een slaapzaal en overblijfruimte bouwen voor 15 dove kinderen. Er wordt gezorgd voor een 'oppasmoeder' en voor eten: dit wordt door de ouders betaald. Silent Work is al vele jaren in Mauritanië en enkele andere Afrikaanse landen actief, waar de stichting vaak met steun van Wilde Ganzen kleine projecten voor doven en andere achtergestelde groepen opzet.

UITZENDDATA			
30 JAN	RADIO 5	10.58	+ 17.58
30 JAN	NED 2	11.58	
5 FEB	NED 2	12.25	

van de uitneembare machtigingskaart middenin deze nieuwsbrief. Maar u kunt natuurlijk ook direct geld overmaken op **rekening 40.000 van Wilde Ganzen in Hilversum**. Op www.wildeganzen.nl vindt u meer informatie over onze projecten van de week en kunt u ook online doneren.

PROJECT VAN DE WEEK

ZIE OOK HET ARTIKEL
OP PAGINA 8

ZIE OOK HET ARTIKEL
OP PAGINA 4

CAMBODJA UITBREIDING MIDDELBARE SCHOOL

Cambodja is een van de armste ontwikkelingslanden, vooral op het platteland leven veel mensen ver beneden de armoedegrens. Ze hebben geen elektriciteit, stromend water, goede gezondheidszorg of goed onderwijs. Hoewel onderwijs officieel gratis is, gaan de kinderen in de armste gebieden vaak niet naar school. De ouders kunnen het schooluniform, de boeken en leraren (die extra geld vragen) niet betalen. Kinderen die wel naar een openbare school kunnen, worden er niet veel wijzer: het onderwijs is er slecht en er is slechts 4 uur les per dag. De stichting Hopeful Children Center bouwt daarom onderwijsvoorzieningen voor kinderen die het het slechtst getroffen hebben. De Angroka High School heeft nu behoefte aan 5 nieuwe lokalen waar tenminste 250 leerlingen (12-18 jaar) middelbaar onderwijs krijgen.

UITZENDDATA

6 FEB	RADIO 5	10.58 + 17.58
6 FEB	NED 2	11.58
12 FEB	NED 2	12.25

INDIA SCHOOLBUS VOOR BOUWVAKKERSKINDEREN

Kinderen van rondtrekkende bouwvakkers gaan niet naar school in Chennai (Madras, India). Ze zwerven over straat terwijl hun ouders werken op de bouw en blijven hooguit 6 maanden op eenzelfde plek. Zonder hulp blijven deze kinderen voor altijd analfabeet en kunnen ze dus niet ontsnappen aan de cirkel van armoede, waarin zij met hun ouders gevangen zitten. De organisatie Udavum Karangal wil hulp bieden met een rondrijdende schoolbus. Dit rijdende 'schoollokaal' gaat 6 dagen per week op 2 bouwlocaties aan 80 kinderen lesgeven. De lessen worden intensief omdat de kinderen slechts een korte periode onderwijs krijgen. Maar er is ook tijd voor spelletjes en na de les wordt er gedanst, gezongen en samen gegeten. De stichting Meerloo-Wansum en Wilde Ganzen steunen Udavum Karangal.

UITZENDDATA

13 FEB	RADIO 5	10.58 + 17.58
13 FEB	NED 2	11.58
19 FEB	NED 2	12.25

MOZAMBIQUE WATERPROJECT VOOR '7 APRIL'

In de buitenwijk '7 April' van de Mozambikaanse stad Chimoio wonen ongeveer 70.000 mensen, waarvan velen met hiv/aids. De wijk ligt aan de doorgangsweg van de havenstad Beira naar de hoofdstad Harare. In Chimoio wordt waterleiding aangelegd. Deze voorziening zal '7 April' echter niet bereiken. Daarom heeft de ngo Clara ('helder' in het Portugees) het Nederlandse Water is our World gevraagd om een waterinstallatie aan te leggen. Water is our World bestaat uit medewerkers van Vitens, het bedrijf dat de waterleiding in Chimoio aanlegt. Zij hebben de beschikking over materialen die door Vitens niet meer worden gebruikt, maar die nog wel goed zijn en een bestemming kunnen krijgen in ontwikkelingslanden.

UITZENDDATA

20 FEB	RADIO 5	10.58 + 17.58
20 FEB	NED 2	11.58
26 FEB	NED 2	12.25

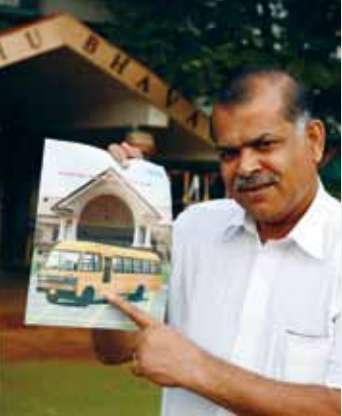
BOUWPROJECTEN IN 26 LANDEN WORLD SERVANTS

Jongeren van World Servants bouwen in 26 landen. Ze halen zelf de benodigde reis-, verblijven en bouwkosten bij elkaar. Een jaar lang organiseren ze hiervoor van alles. Van sponsorlopen tot kerstacties. Wilde Ganzen doet er een bijdrage bij voor de aanschaf van bouw materiaal. Zo kunnen de Nederlandse bouwers de komende zomer bouwen aan een ziekenhuis in India, woningen in Jamaica, klaslokalen in de Dominicaanse republiek, een tehuis in Oekraïne, een lerarenwoning in Zambia en nog veel meer. World Servants denkt net als Wilde Ganzen dat het mes zo aan twee kanten snijdt. Aan de ene kant krijgen ontwikkelingslanden nuttige gebouwen, aan de andere kant zien Nederlandse jongeren iets van de ongelijkheid in de wereld.

UITZENDDATA

27 FEB	RADIO 5	10.58 + 17.58
27 FEB	NED 2	11.58
5 MRT	NED 2	12.25

PROJECT

In India trekken bouwvakkers mee met het werk. Telkens wonen ze ergens anders. Pech voor de kinderen, want naar school gaan lukt zo niet. Behalve als de school met de bouwvakkers meereist. Een rijdend klaslokaal gaat daar in Chennai voor zorgen.

INDIAASE BUS WORDT MOBIEL KLASLOKAAL DE SCHOOL KOMT **NAAR** **DE KINDEREN TOE**

Bouwvakker is in India een reizend beroep. Waar er werk is, woon je. Niet in een huis, maar in een krot. Man en vrouw werken de hele dag op de bouw, voor de kinderen is er niets. Ze zwerven over straat. Wie geen vaste woonplaats heeft, kan in India niet naar school.

Eén organisatie probeert de kinderen ondanks hun situatie onderwijs te bieden. Die heet Udavum Karangal, letterlijk Helpende Handen. Haar oplossing is even simpel als doeltreffend: als Mozes niet naar de berg komt, komt de berg wel naar Mozes. De school komt dus naar de kinderen toe. Sterker nog: hij reist met de kinderen mee. In een bus wil Udavum Karangal een schoollokaal bouwen.

Als de bus een rijdend klaslokaal is geworden, zal hij goed worden gebruikt. Zes dagen per week zal er op twee bouwlocaties les worden gegeven in de bus. Tachtig kinderen tegelijk kunnen worden geholpen. Het doel is in drie jaar een kleine vijfhonderd kinderen leren lezen en schrijven.

Er is één nadeel aan het geniale plan: het mobiele klaslokaal is duur. De Limburgse Stichting Ontwikkelingssamenwerking (SOS) Meerlo-Wanssum steunt daarom samen met Wilde Ganzen de Indiërs. Aanschaf van de bus en inrichting kost samen 45.000 euro. Steven 'Pappa' Vidyakaar, de leider van het project, koopt in India de bus en laat die ter plekke inrichten tot klaslokaal. Aan de bus wordt een luifel gemonteerd, waaronder bij hitte de lessen kunnen plaatsvinden. In de bus komen tafeltjes en stoelen en een schoolbord. Ook komt er een tv met dvd-speler.

Udavum Karangal start met één mobiele schoolbus. Als die slaagt, wil ze meerdere bussen laten rondtoeren langs de bouwputten van Chennai. Het idee is overigens niet nieuw, in Mumbai rijden met succes enkele schoolbussen rond. De ervaringen van de Mumbai-bussen heeft Pappa Steven in zijn plan verwerkt. In de avonden wordt de 'mobiele schoolklas' ingezet voor preventie- en voorlichtingscursussen voor vrouwen, de moeders van deze kinderen. ■

Udavum Karangal (Helpende Handen) is een geregistreerde niet-religieuze ngo uit 1983, met als enige doel behoeftige volwassenen en kinderen uit de ellende te helpen. In Nederland krijgt ze steun van S.O.S. Meerlo-Wanssum en Wilde Ganzen.

►► GEMAKKELIJK DONEREN? GA NAAR WWW.WILDEGANZEN.NL ◀◀

SAMENWERKING

SMILE, DE 'INDIASE WILDE GANZEN', WIL BLIJVEN GROEIEN

"WIJ HEBBEN NOG EEN GROTE DROOM TE VERWEZENLIJKEN"

Ze wilden veel en wisten ook wát, maar niet precies hóe, zegt voorzitter Santanu Mishra van de Indiase stichting Smile, een club van vrienden uit het bedrijfsleven die zich in 2002 gingen inzetten voor kinderen. "Daarom zijn we zo blij met de hulp van Action for Children. Vroeger zetten wij, de betrokkenen van het eerste uur, vooral ons eigen netwerk in voor de fondsenwerving. Dankzij het samenwerkingsverband weten we inmiddels hoe belangrijk een professionele afdeling daarvoor is."

VERANDERING

Fondsenwerving is lastig in India. "Mensen zijn niet gewend aan liefdadigheid buiten de religieuze organisaties. Bovendien zijn niet alle ngo's betrouwbaar. Dat het Smile toch lukt om fondsen te werven, komt doordat we zo de nadruk leggen op goed bestuur en door ons geloof in een duidelijke communicatie. Je kunt wel zeggen dat die twee zaken ons geheim zijn. En het helpt ook écht dat we gelieerd zijn aan een internationale alliantie."

Santanu is voorzichtig optimistisch over de toekomst: "India heeft een rijke boven- en midden-

klasse. Het bedrijfsleven groeit. De bovenlaag is nog niet zo vrijgevig, maar verandering zit in de lucht. Vooral dankzij de groeiende middenklasse. De afgelopen jaren hebben we wel iets gemerkt van de economische crisis, er waren bedrijven die hun goede doelenbijdragen stopzetten. Maar een heleboel bedrijven deden dat ook niet."

ALLEMAAL EEN BAAN

Smile is nu 8 jaar bezig, sinds 3 jaar met hulp van Wilde Ganzen. Aan 130 projecten doen 100.000 kinderen en 3.000 vrijwilligers mee. "De afgelopen jaren is al veel bereikt. Toen ik terugkwam in een weeshuis in Orissa, een van onze eerste projecten, ontmoette ik een meisje dat ging trouwen. Het ging zo goed met haar! Ook zag ik een aantal jongetjes van toen. Ze waren nu jongeren met een opleiding en hadden allemaal een baan. Op zulke momenten ben ik dik tevreden", zegt Santanu. "Smile moet nu even consolideren en de organisatie verstevigen om daarna weer verder te groeien. We hebben nog een grote droom te verwezenlijken. India is een land met 1,5 miljard inwoners waar de ongelijkheid elke dag toeneemt." ■

Smile in India is sinds 2007 partner van Wilde Ganzen in het programma Action for Children. Voorzitter Santanu Mishra legt uit hoe de 'Indiase Wilde Ganzen' te werk gaat. En wat de internationale samenwerking voor Smile betekent.

In het programma Action for children werkt Wilde Ganzen om lokale partners in Brazilië, India en Zuid-Afrika te trainen in plaatselijke fondsenwerving voor kinderrechten, kind-ontwikkeling en de millenniumdoelen.

PROJECT

De Keniaanse dorpen Maduwa en Emukhuyu hebben geen elektriciteitsnet, maar wel veel zon. Zonnepanelen zijn de oplossing. Bijzonder is dat analfabete grootmoeders ze gaan aanleggen, dankzij een uniek samenwerkingsverband met het Indiase Barefoot College.

Het Indiase **Barefoot College** kreeg prijzen voor zijn innovatieve aanpak in de empowerment van vrouwen. International Child Support is een organisatie die zich inzet voor kwetsbare plattelandskinderen in Afrika en Azië.

bijlschrift

BAREFOOT COLLEGE INDIA LEIDT VROUWEN OP TOT TECHNICUS KENIAANSE OMA'S BRENGEN LICHT EN VOORUITGANG

Vier oma's van Maduwa en Emukhuyu doen iets ongehoords. Zes maanden gaan ze naar school in India. In dat half jaar worden ze opgeleid tot zonne-energietechnicus. De opleiding krijgen ze op het Barefoot College, een instituut dat een methode heeft ontwikkeld om analfabete vrouwen te leren hoe ze een zonne-installaties bouwen, installeren, onderhouden en repareren. Het Barefoot College wil met zijn zonne-energieprojecten voorkomen dat het leven uit de dorpen van ontwikkelingslanden verdwijnt. Daarom werkt het alleen met vrouwen. Vrouwen voelen zich betrokken bij de dorpen, denkt de school, en hebben geen behoefte te vertrekken. "Als je een jongeman een getuigschrift geeft, is hij weg. Op weg naar de stad om een betere baan te zoeken", zegt initiatiefnemer Sanjit Roy in een interview. Een al opgeleide zonne-technicus beaamt dit: "De mannen verklaren ons voor gek dat we met al onze kennis niet naar de stad vertrekken. Maar wij zijn er juist trots op dat we onze eigen mensen helpen." De dorpen investeren zelf ook in het project. Maduwa en Emukhuyu krijgen straks 300 zonne-

energie units. Iedereen die ze gebruikt, betaalt een bijdrage. Zonne-energiecomités houden in de gaten of alle bijdragen op tijd binnenkomen, en of de vrouwen die de installaties hebben gemaakt en onderhouden, hun geld krijgen.

DUURZAAM

Wilde Ganzen helpt het Barefoot College samen met International Child Support, een organisatie met een groot netwerk in Afrika en Azië. Talitha Hammer van de Nederlandse afdeling: "We kozen voor dit zonne-energieproject omdat het duurzaam is én het enige ter wereld dat analfabete vrouwen opleidt tot zonne-energietechnicus. Het leuke is dat dit project indirect ook ten goede komt aan kinderen." Slechts een op de vijf Keniaanse gezinnen is aangesloten op het elektriciteitsnet. Lastig, want in Afrika is het vroeg donker. 's Avonds huiswerk maken of studeren kan hooguit bij een (dure, milieuonvriendelijke) kerosinelamp. De zonnepanelen die de vier oma's gaan aanleggen, leveren straks betaalbare én schone energie, onder andere om bij te lezen. ■

►► OOK DONEREN VOOR EEN SPECIEF PROJECT? OP WWW.WILDEGANZEN.NL KUNT U ZOEKEN OP LAND ÉN OP THEMA ◀◀

*“ALS DE GROND WEER
GESCHIKT IS VOOR LANDBOUW,
KUNNEN MANNEN OOK WEER
AAN DE SLAG OP HET LAND”*

PROJECT

GEZONDHEIDSPROJECT SPANDANA HELPT INDIASE BOEREN

“ELK DORPSCOMITÉ VRAAGT DRINGEND OM **SCHOON** WATER”

Spandana is een grootschalig gezondheidsproject in en rond de plaats Lakhnadon in Centraal-India. De organisatie vraagt dorpscomités actief mee te denken. ‘Wat gaat er fout bij u in het dorp en vooral: waaróm gaat het fout?’ Telkens weer komt uit de verslagen het gebrek aan schoon water naar voren. Pieter Messelink, programmamedewerker van de Nederlandse partner De Verre Naasten die het gezondheidsproject samen met Wilde Ganzen ondersteunt: “In elk dorp gaat het zo. Comités doen een dringend appèl om vooral ook het waterprobleem aan te pakken.”

Door het tekort aan voldoende en schoon water drogen de landbouwkkers uit, wie water wil hebben moet steeds vaker kilometers lopen. En misschien nog wel het ergste: kinderen worden ziek. In heel India sterven dagelijks (!) 5000 kinderen aan watergerelateerde ziektes. Van de 80.000 mensen in het gebied waar Spandana werkt, heeft slechts een op de drie boerengezinnen toegang tot veilig water. Vooral in de zomer is het drinkwater schaars. Dat landbouwgronden onbruikbaar raken, komt niet alleen door de grote droogte. “Ook door de enorme ont-

bossing houdt de bodem te weinig regenwater vast, waardoor de waterspiegel daalt. Al jaren is dat proces aan de gang. Goed functionerende waterputten met een pomp kwamen zo droog te staan”, legt Messelink uit. “Als de grond weer geschikt is voor landbouw, kunnen mannen ook weer aan de slag op het land. Nu hebben ze het vaak opgegeven, en werken ze als dagloner voor projecten in de grote steden. Hierdoor zijn ze maanden van huis, en vatbaarder voor hiv-besmetting.”

CENTRALE ROL VAN VROUWEN

Om de problemen aan te pakken, startte Spandana in april 2010 een waterproject, samen met de dorpscomités waarin vrouwen een centrale rol spelen. “Met onze hulp kunnen zij een bankrekening openen en een systeem voor groepsparen opzetten om kleinschalige projecten te starten”, zegt Messelink. Inmiddels hebben al 582 boeren waterbouwwerkzaamheden gedaan. ■

► **Direct geven voor Spandana gaat het snelst en het gemakkelijkst via www.wildeganzen.nl**

“Water is voor ons het grootste probleem.” De mensen van het gezondheidsproject Spandana hoorden dit keer op keer in de Indiase dorpen waar ze helpen om de levensstandaard te verbeteren. Daarom richt Spandana zich nu behalve op moeder- en kindzorg en medische voorlichting, ook op schoon en gezond water.

Het **Spandana waterproject** loopt nog tot april 2011. Nu al verdienen weer 500 boeren een inkomen met landbouw, dankzij het repareren en plaatsen van nieuwe pompen, dammen en watertanks, en het graven van bronnen en vijvers.

SAMENWERKING

PARTNERSHIP FOUNDATION & RAINBOW HOMES

HOOP VOOR **DE STRAATMEISJES**

10.000 Indiase meisjes van de straat en naar school. Volgens Ferd van Koolwijk van de Nederlandse Partnership Foundation en zijn partner Harsh Mander van Rainbow Homes India gaat dit lukken, met steun van Wilde Ganzen. Zij leggen uit wat hun geheim is.

Ferd: “De sleutel tot succes is een steengoeie Indiase partner met hart voor de zaak en een goede bedrijfsvoering. Het probleem is dat er honderden ngo’s zijn die zo’n partner zoeken. En degenen die het meest opvallen, met de mooiste etalages, zijn niet altijd het betrouwbaarst. Daarom werken wij op voorspraak. Onze partner in Delhi vonden we via onze partner in Calcutta, zuster Cyril. Deze eikenhouten vrouw met een ijzeren discipline raadde ons Harsh Mander aan. Harsh is een sociale activist die vroeger District Collector - een soort burgemeester - is geweest, maar opstapte om dit werk te gaan doen.”

Harsh: “Ferd’s verzoek kwam net op het moment dat wij in Delhi met een groepje jonge idealisten zochten naar een mogelijkheid om de straatmeisjes van Delhi te helpen. Ik ontbeet met Ferd, en het klikte.”

Ferd: “Een goeie partner is niet het enige. Om alles op rolletjes te laten lopen én te voorkomen dat je corruptie in de hand werkt, moet je je zaakjes goed regelen. Wij doen werkbezoeken en praten met de oudste meisjes. Verder controleren accountants de boeken, en zorgen we voor maandelijkse rapportages. En wat misschien nog belangrijker is: we

beperken ons. Rainbow Homes zijn er alleen voor meisjes, en tot nu toe alleen in India.”

Harsh: “Het straatkinderenprobleem is gigantisch in India. Bizar genoeg is officieel niet eens bekend hoe groot. Ik gok dat er zo’n 3 miljoen straatkinderen zijn. India heeft indrukwekkende humanitaire tradities, maar ook een enorme onderdrukking van de zogenaamde lage kasten.”

“HET STRAATKINDEREN-PROBLEEM IS GIGANTISCH IN INDIA. BIZAR GENOEG IS OFFICIEEL NIET EENS BEKEND HÓE GROOT”

Ferd: “Gelukkig is de Indiase regering sinds kort betrokken. Zij gaat 600 projecten opzetten volgens de principes van de Rainbow Homes. Het is voor het eerst in de geschiedenis dat een landelijke overheid dat doet. Een grote sprong voorwaarts die te danken is aan Harsh. Doordat hij District Collector is geweest, praat hij met mensen op dat niveau. Zodoende werd hij gevraagd voor de National Advisory Council van Sonia Gandhi,

FOTO'S: SACHA DE BOER

VAN INDIA

een adviesraad voor sociale kwesties.”

Harsh: “Deze adviesraad moet veranderingen aanbrengen in het leven van de meest achtergestelde groepen van India. Op dit moment zijn we bezig met een Voedingswet die moet garanderen dat elk kind in dit land gevoed wordt. De 600 scholen voor straatkinderen gaan – verwachten we – nog dit jaar open.

Ferd: “Intussen stomen wij door. Onze doelstelling voor 2018 is 10.000 Indiase meisjes van de straat. Dit gaan we mogelijk al halen in 2015. Maar ook dan zijn we er nog lang niet. Er zijn zó veel straatkinderen... Mijn droom is dat er overal waar straatkinderen zijn Rainbow Homes komen. Zo'n plek betekent een verschil tussen leven en dood. Letterlijk.” ■

► In 20 **Rainbow Homes** krijgen 1800 Indiase meisjes voeding, medische zorg, begeleiding, een opleiding en een bed. Met hulp van de Nederlandse Partnership Foundation en Wilde Ganzen breidt het programma voortdurend uit. Direct doneren voor dit project? Ga naar www.wildeganzen.nl

GEEF! UW NALATENSCHAP, ZAAK VAN LEVEN EN HOOP

U kent Wilde Ganzen als een voorvechter van ontwikkelings-samenwerking. Als een club die al een halve eeuw werkt vanuit de overtuiging dat we mensen moeten helpen om zélf hun problemen op te lossen. Dat doen we door een lange ervaring in te brengen en de steun van vele gevers, van u. En met de hulp van de Nederlandse particuliere initiatieven waarmee Wilde Ganzen de krachten bundelt.

Elk Wilde Ganzen-project is ingebed in de plaatselijke gemeenschap en zal daardoor vrucht *blijven* dragen. Zo is elk project ook een nalatenschap voor volgende generaties: een school, een gezondheidspost, een opvangcentrum voor mensen met een beperking, een dam, een werkplaats, enzovoort. Wie kiest voor een nalatenschap aan Wilde Ganzen kiest zo voor meer dan een schenking bij overlijden. Door uw nalatenschap geeft u mensen in een uitzichtloze situatie de hoop en de middelen om met hoofd, hart en handen en met elkaar te werken aan een beter leven. Kleinschalige projecten komen zo stapsgewijs tot bloei. Meestal blijken ze een onstuitbare ontwikkeling ten goede te brengen.

Sta eens stil bij úw levenswerk. Bij Wilde Ganzen als doorgever van úw nalatenschap. U weet dat we er een stevig fundament mee leggen voor een betere toekomst van de kansarmste mensen. Vraag met de informatiekaart middenin deze nieuwsbrief nadere informatie op over het bijzondere van nalaten aan Wilde Ganzen. Stelt u prijs op een vrijblijvend persoonlijk gesprek met Peter Jansen, de adviseur nalatenschappen van Wilde Ganzen? Neemt u dan contact op voor een afspraak: tel. 035-6256109; peter@wildeganzen.nl ■

► GEMAKKELIJK DONEREN? GA NAAR WWW.WILDEGANZEN.NL ◀

Al 25 jaar werkt **Alex Johnson Paul** in de ontwikkelingshulp, sinds 2002 als India-consultant voor Wilde Ganzen. Hij woont met zijn vrouw (die arts is) in de zuidelijke streek Tamil Nadu, waar ze samen een boerderij en een apotheek beheren.

EXPERT

In december was hij even bij Wilde Ganzen op bezoek. Alex Johnson Paul, sinds 2002 onze adviseur in India. Zo'n drie dagen per week reist hij af naar projecten in alle uithoeken van het land. Hij bezoekt er inmiddels al wel tachtig.

ALEX JOHNSON PAUL HELPT VELE PROJECTEN OP WEG

ONZE MAN IN INDIA!

Twee keer toog Alex Johnson Paul naar een schoolproject in Sundarban, een waterrijke streek in West-Bengalen. Hij hoopt dat nooit meer te doen. "Het idee is dat de school zich nu zelf kan redden", zegt hij. "Dat is de manier waarop hulp het beste gegeven kan worden. Op weg helpen, en het daarna overdragen aan de mensen zelf. Dit project is er een prachtig voorbeeld van."

Alex Johnson Paul is al acht jaar Wilde Ganzen's India-consultant. Onze man in India dus. Hij doet veel werk op de achtergrond, helpt initiatieven met de voorbereiding, en controleert als de projecten eenmaal lopen. Zo'n tachtig projecten heeft hij gezien. Verspreid over heel India. Tot in de verste uithoeken aan toe.

OVERSTROMINGEN

"Steeds meer projecten worden opgezet in de meest afgelegen en arme streken, zoals Andhra Pradesh, Orissa of West-Bengalen. Dat schooltje in Sundarban is er één van. De kinderen daar konden er niet naar school vanwege overstromingen. De rivier was niet meer over te steken, en de school stond aan de overkant. Toen hebben lokale initiatiefnemers zelf een

school gebouwd. Intussen heeft die ruim 280 leerlingen." Johnson Paul is er zichtbaar trots op. Net zo trots is hij dat de hulp voor de school binnenkort overbodig wordt.

DRIE JAAR WACHTTIJD

Niet altijd gaat het zo goed. Goedbedoelde initiatieven stranden nog weleens door onkunde van de mensen achter het project. "De grootste vergissing van initiatiefnemers is te denken dat ze alles wel even regelen. Zo werkt het niet in India. Een ngo mag alleen geld ontvangen als ze daarvoor toestemming heeft van de overheid. Er is een wet voor, de Foreign Contribution Regulation Act. Het traject om aan alle normen te voldoen, vergt drie jaar. Er zijn intussen 56.000 organisaties geregistreerd." Maar talloze organisaties wachten nog op registratie. Pijnlijk voor wie al geld heeft opgehaald en aan zijn donoren wil laten zien waar dat blijft. Toch hoeft het volgens Johnson Paul niet erg te zijn om te wachten. "De wachttijd kan goed worden benut, bijvoorbeeld om te helpen met de planning of het formuleren van een mission statement." ■

VRIENDIN

HET TWEEDE LEVEN VAN NIEUWSLEZER SACHA DE BOER

“IN **VEEL MEER LANDEN** ZOUDEN RAINBOW HOMES MOETEN ZIJN”

Waarom koos je voor Partnership Foundation?

Het concept van de Rainbow Homes is even simpel als briljant: 's avonds staan scholen leeg, dus waarom zou je ze dan niet gebruiken als slaapzaal voor straatkinderen? Veel meer landen zouden dat moeten doen! Dit jaar ben ik in de Rainbow Homes van New Delhi en Calcutta geweest, om de projecten met eigen ogen te zien en foto's te maken. Er komt een boek over, en is er een fotoveiling gehouden die aardig wat geld heeft opgehaald.

Wat is je favoriete foto? Die van het kleine meisje dat met grote en vooral vrolijke ogen in de camera kijkt, tussen tralies van een eetzaalraam door. Het lijkt een tegenstrijdigheid, de vrolijke blik en de tralies. Maar hij laat zien waar deze kinderen vandaan komen: gevangen in een spiraal van armoede, honger en geweld. Educatie is de enige weg daaruit. Je ziet aan haar blik dat ze het enorm naar haar zin heeft in de veiligheid en vertrouwdheid van het Rainbow Home.

Hoe ervoer je India? Iedereen had me gewaarschuwd dat India totaal anders was, en dat het een cultuurschok zou zijn. Maar door de schrijnende

foto's van fotografen als Henri Cartier-Bresson en James Nachtwey en ook door het nieuws, wist ik in elk geval ongeveer wat ik kon verwachten. Wat mij opviel was dat niemand het erg vond om gefotografeerd te worden, zelfs niet in de armste gebieden. De twijfels die ik had, of het wel kon, mensen in deze vreselijke situatie fotograferen, maakten daardoor plaats voor bewondering voor de kracht en trots van de Indiërs van de laagste kaste.

Merk je dat het werk van organisaties als Partnership Foundation effect heeft? Je ziet het aan elk kind dat dankzij de Rainbow Homes naar school kan. Ze kunnen eindelijk aan de toekomst denken, en dromen over wat ze later willen worden. Danseres, lerares, stewardess; de beroepen waar westerse meisjes ook van dromen. Als je aan straatkinderen vraagt wat ze later willen worden, is dat een onzinnige vraag. Ze willen vooral die ene dag doorkomen, iets te eten vinden en hopelijk een slaapplek. Toen ik vroeg aan een meisje wat ze het leukste vond aan de Rainbow Homes zei ze: *'That I can get 8 hours of undisturbed sleep'*. ■

Naast haar baan bij het NOS achtuur-journaal is Sacha de Boer fotograaf en werkt ze voor goede doelen. Zo maakte ze in India een fotoreportage voor de Nederlandse Partnership Foundation, die samen met Wilde Ganzen en de Indiase partner Rainbow Homes straatmeisjes opvangt.

► Zie ook
het artikel op
pagina 12-13
over de Rainbow
Homes in India

DE GEVER

DE BOOTTOCHT VAN NEL VAN DER ENDT

“EEN WATERPROJECT PASTE MOOI BIJ DE DAG”

Nel van der Endt is dol op water. Het geld dat zij kreeg voor haar tachtigste verjaardag gaat daarom naar het Spandana waterproject in India. Haar gasten doneerden tijdens een boottocht.

“Deze zomer werd ik tachtig. We vierden mijn verjaardag op het water. Een tochtje op een Vlietlander, vrienden en familie aan boord. Prachtig. Ik ben dol op water, heb mijn leven lang geroeid. Ik ben een echte Nautiliaan – dat is de roeiclub waar ik in Rotterdam lid van was. Hier in Maassluis heb ik altijd geroeid met een eigen clubje en een eigen boot. Heerlijk varen over de Vlieten, een schitterend gebied. Pas een paar jaar geleden zijn we ermee gestopt.

“ALLES WAT KLEINSCHALIG IS VIND IK GOED”

“Voor mijn verjaardag vroegen mensen of ik een cadeautip had. Dat was het geval. Als je zo oud wordt, heb je niets meer nodig, dus ik wilde geld voor een project van Wilde Ganzen. Mijn man en ik geven al langer aan Wilde Ganzen. Toen we

► Zie ook pagina 11 over het Spandana waterproject. Direct doneren voor dit project: ga naar www.wildeganzen.nl

vijfentwintig jaar getrouwd waren, vroegen we als cadeau ook geld voor een project. Sindsdien doen we het gestructureerder - elk kwartaal geven we aan een project. Je moet toch wel als je het zelf goed hebt? Kiezen valt nog niet altijd mee, alles wat kleinschalig is vind ik goed. Eigenlijk spreken alle Wilde Ganzen-projecten me aan.”

UIT DE EERSTE HAND

“Met het geld dat ik voor mijn tachtigste verjaardag zou krijgen, wilde ik graag iets doen voor een waterproject. Dat paste mooi bij het boottochtje van die dag. Water is bovendien voor veel mensen een heikel punt. Met mijn man bladerde ik door het zomernummer van de Wilde Ganzen-nieuwsbrief, we stuitten op het Spandana waterproject voor 45 dorpen in India. Dat was het! We zijn nooit in India geweest, maar kennen het land uit de verhalen van een nichtje. Zij is verpleegkundige en heeft in India en Kenia vrijwilligerswerk gedaan. We kregen de verhalen dus uit de eerste hand. Het waterproject sprak ook onze gasten aan. We hadden kopieën uit de Wilde Ganzen-nieuwsbrief bij ons, zodat iedereen kon lezen waar het geld naartoe gaat. De mensen reageerden ontzettend positief. Wilde Ganzen is ook betrouwbaar – dat geloven wij hier echt. Er blijft weinig aan de strijkstok hangen, en de projecten zijn kleinschalig en direct. In de boot stond een doos klaar voor giften. Toen we weer thuis waren, bleek er 575 euro voor het Spandana waterproject in te zitten.” ■